

Η ακτοπλοΐα

κατάρρευσε

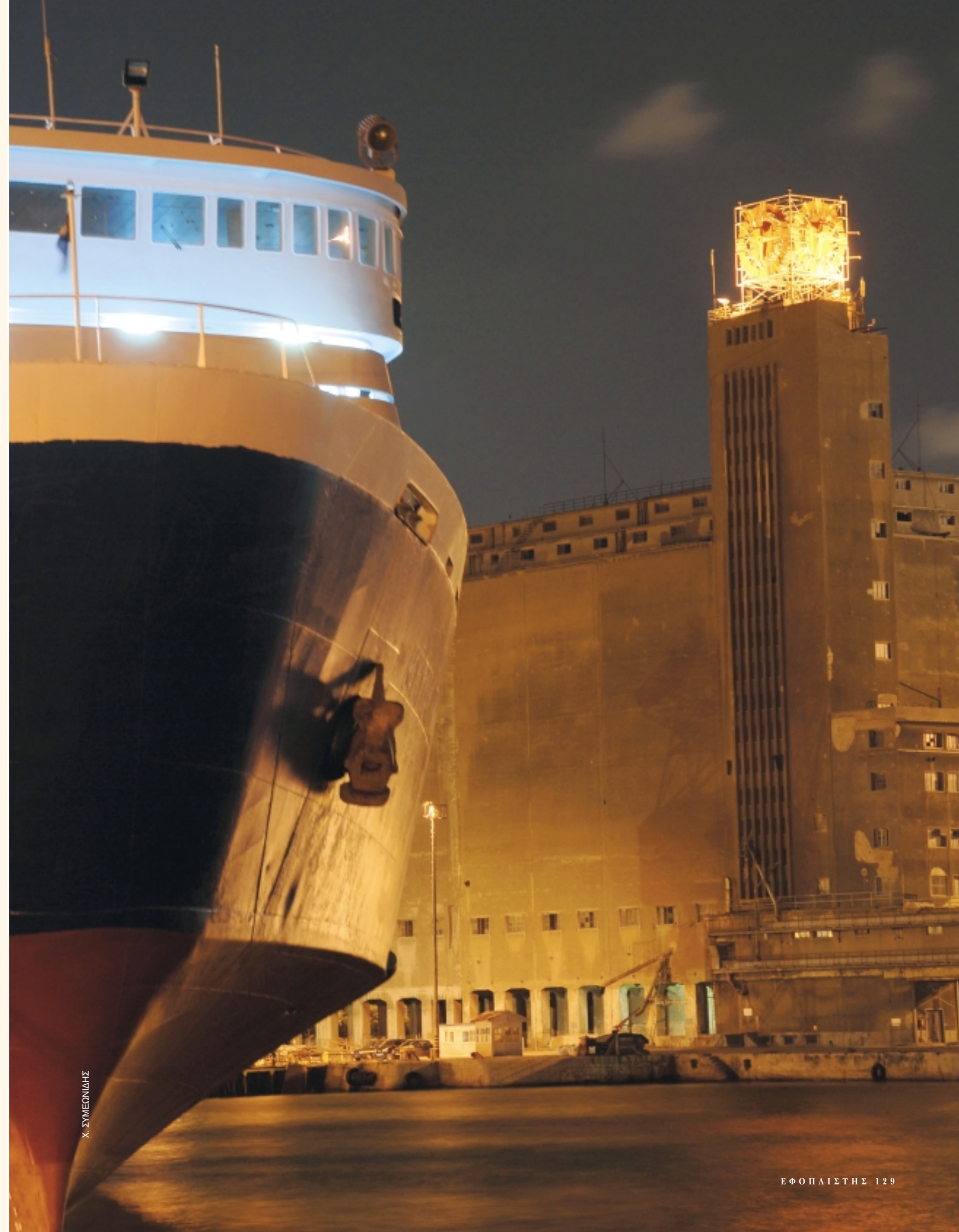
Με τις ασκούμενες πολιτικές και την κατίσχυση της αρχής του κέρδους, η ελληνική ακτοπλοΐα οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στον αφανισμό. Αποτέλεσμα; Μπορεί τα νησιά να μην εκκενώνονται μετά από απαίτηση των δανειστών, αλλά θα εκκενωθούν εκ των πραγμάτων μόλις μείνουν χωρίς καράβια

Οι πρόσφατες εξελίξεις με τις συνεχείς περικοπές και συγχωνεύσεις δρομολογίων στο Αιγαίο και με την αντικατάσταση δύο ιδιόκτητων ελληνικών πλοίων στην Αδριατική από ναυλωμένα ιταλικά επιβεβαιώνουν απλά την κατάρρευση της ελληνικής ακτοπλοΐας και ως προς τα δύο της σκέλη: και ως «ελληνικής» και ως «ακτοπλοΐας». Και το μεγάλο ερώτημα είναι: Μπορεί να γίνει κάτι για να διασωθεί; Για να επιχειρήσουμε να απαντήσουμε, πρέπει να δούμε πρώτα τις προοπτικές που διαγράφονται: Το σκέλος «ελληνική» θα σβήσει τελείως και στις εσωτερικές γραμμές, αφού είναι μαθηματικά βέβαιο ότι από κάποια στιγμή

μή και ύστερα –όχι και τόσο μακρινή– το ελληνικό κράτος δεν θα μπορεί να τις επιδοτεί. Ακόμη και να θέλει. Και η επιδότηση είναι το μόνο μέσο που διαθέτει για να διατηρήσει το τελευταίο ίχνος ελληνικότητας, τη σημαία και τα πληρώματα, καθώς η ελληνική πλοιοκτησία αποτελεί εδω και καιρό παρελθόν. Το σκέλος «ακτοπλοΐα» θα μεταλλαχθεί σ' ένα είδος μη επιδοτούμενης άγωσης, όπου θα πραγματοποιούνται μόνο όσα και όποια δρομολόγια αφήνουν κέρδος. Αυτό σημαίνει ότι το χειμώνα τα δρομολόγια αυτά θα συγχωνεύουν όλο και περισσότερους προορισμούς, ενώ η συχνότητά τους θα περιορίζεται στο ελάχιστο, ώστε με τη συμπύκνωση της κίνησης το ισοζύγιο εισπράξεις-έξοδα να εί-

ναι θετικό. Και σημαίνει ακόμα ότι το καλοκαίρι τα δρομολόγια θα αυξάνονται με την εποχική ναύλωση πλοίων, όσο θα το απαιτεί η ζήτηση. Η εξέλιξη αυτή θα μετατρέψει μεγάλο μέρος των νησιών σε κάτι αντίστοιχο των ορεινών χωριών, που το χειμώνα εγκαταλείπονται από τους κατοίκους τους, εκτός από δυο τρεις «φύλακες», για να ξαναζωντανέψουν μόνο τους μήνες του καλοκαιριού. Η βασική διαφορά με τα νησιά είναι ότι τα χωριά αυτά βρίσκονται διάσπαρτα μέσα στο νοητό κύκλο που περικλείει το συμπαγή κορμό της ηπειρωτικής χώρας, είναι ενωμένα εδαφικά και συνεπώς είναι αδύνατο να αμφισβητηθεί η εθνικότητά τους. Αντίθετα, τα νησιά βρίσκονται

έξω από την περιφέρεια του κύκλου αυτού, χωρίζονται με ταξί τους από τη θάλασσα, δεν αποτελούν ένα ενιαίο εδαφικό σύνολο αλλά αυθύπαρκτες γεωγραφικά μονάδες, άρα με την ερήμωση και τη χαλάρωση του συνδέσμου με την ηπειρωτική χώρα θα καταστούν, ένα προς ένα, εθνικά αμφισβητήσιμα. Η κατάρρευση της ακτοπλοΐας συνεπώς δεν έχει μόνο οικονομικές συνέπειες, αλλά και εθνικές, αφού αυτόματα θέτει σε κίνδυνο την εδαφική ακεραιότητα της χώρας. Αυτό δεν είναι κάτι που το μάθαμε τώρα. Το γνωρίζαμε πολύ καλά όλοι, μόνο που κανένας μας δεν πίστευε ότι θα το ζήσει σαν υπαρκτό ενδεχόμενο και όχι σαν θεωρητικό κίνδυνο και μόνο. Και το ερώτημα είναι προφανές: Τι κάνει το ελληνικό κράτος για να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη; Η απάντηση είναι επίσης προφανής: Τίποτα. Κάθετα και κοιτάζει! Και το επόμενο ερώτημα είναι ακόμη προφανέστερο: Γιατί δεν κάνει τίποτα; Η απάντηση δεν ➤

Χ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ